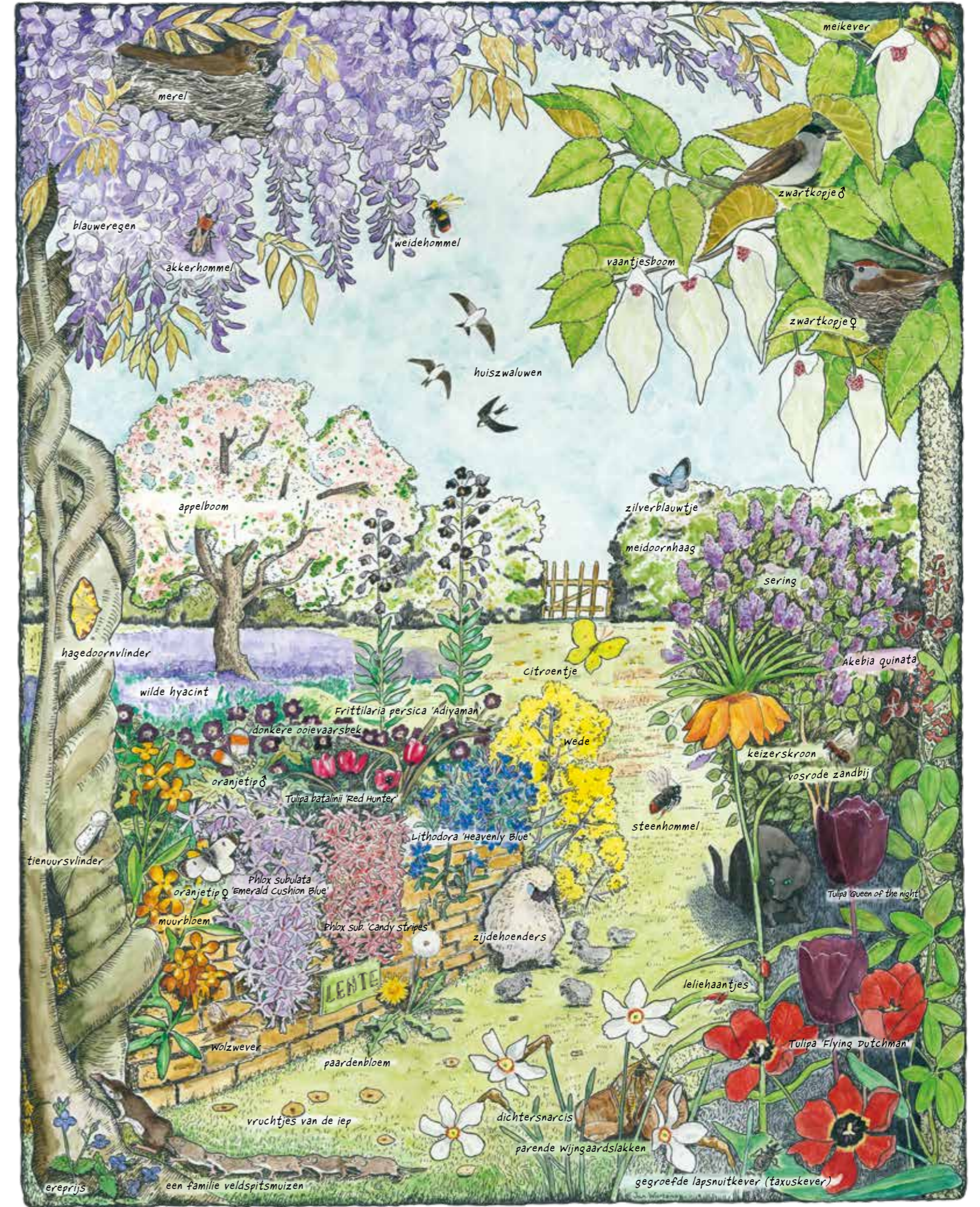

LENTE

De veldbioloog en schrijver J.P. Thijsse verdeelde de lente in drie gedeelten: de kale, de koele en de zoete lente. Voor kinderen die veel buiten zijn begint de lente al vroeg, aan allerlei dingen ga je het merken. Nu beleven we nog de kale lente.

—
Uit *Bloemen buiten* van Jan Wartena

sleedoorn

De spiegel

De zon schijnt. We staan met de klas om onze schooltuin heen en kijken naar de kale aarde. Hier gaat het dit jaar gebeuren. Iedereen krijgt in de handpalm een beetje spinaziezaad. 'Wie staat er in de zon en wie staat er in de schaduw?' vraag ik. We kijken allemaal omhoog naar de zon. 'Hoe draait de zon ten opzichte van de tuin?' Ik zie de kinderen hard nadenken. 'Spinazie groeit het beste in de schaduw, dus wie van ons gaat er spinazie zaaien?'

We beginnen altijd op deze manier. Eerst staan we even stil en kijken hoe de schooltuin zich ontwikkeld heeft. Daarna bespreken we wat ieders taak is voor de dag. Telkens datzelfde kleine stukje aarde, het hele jaar rond. Het is alsof we via de schooltuin naar onszelf kijken en ons bewust worden van wat we op dat moment nodig hebben om te kunnen groeien. Het is altijd binnen handbereik, als we maar goed blijven kijken.

Blootvoets

Begin maart kantelt het seizoen van winter naar lente. Op een warme dag trek ik mijn schoenen uit, want ik krijg ineens heel veel zin om op blote voeten te lopen. Mijn tenen drukken voorzichtig in de aarde. In het begin is dat best onwennig, een beetje alsof ik opnieuw moet leren lopen. Voorzichtig ga ik verder over de koude grond en mijn voeten beginnen steeds meer te tintelen. Naarmate ik doorga, wordt het steeds aangeneramer en komt er een soort vrijheidsgevoel in mij naar boven. Hoera, het is weer lente!

Onze voeten zijn de beste graadmeter om te kunnen bepalen of het juiste moment is gekomen om te zaaien. Zolang de grond koud en nat voelt, kunnen we de schooltuin het beste met rust laten. Maar zodra we met plezier blootvoets door de tuin lopen en ervan kunnen genieten, is het vaak ook de juiste tijd om de mouwen op te stropen en aan de slag te gaan.

De lente is weer gekomen
en groen worden alle bomen,
de bloemen krijgen kleuren
en gaan weer lekker geuren.
En spelen wij lekker buiten,
dan horen wij vogels fluiten,
de kikkers gaan weer kwaken,
de vogels nestjes maken.
De schapen blaten in de wei,
er komen steeds meer lammetjes bij.
Zeg tuinman, ga je weer aan 't werk?
Ik doe graag mee, dan word ik sterk.

—
Uit 'De lente', een kinderliedje van Georgine Steenhuis

EEN LENTETUINTJE MAKEN

—
Dit heb je nodig: luzerne- of tuinkerszaad, kleine terracottaschaaltjes, potgrond en een glaasje water.

Zo maak je het:

STAP 1 | Vul de schaaltes tot vlak onder de rand met potgrond en maak deze een beetje vochtig.

STAP 2 | Strooi er voorzichtig wat zaadjes op en giet er een beetje water overheen.

STAP 3 | Op ieder tafeltje zetten we een lentetuintje neer, zodat de kinderen het groeiproces van dichtbij kunnen ervaren. Maak hen zelf verantwoordelijk voor het verzorgen van hun tuintje: om de paar dagen moeten de zaadjes worden natgemaakt, totdat ze ontkiemen.

De ontkiemde zaden van de luzerne noem je alfalfa. Een plukje alfalfa is erg lekker boven op een vers gekookt eitje of op een sneetje brood met smeerkaas.

Wist je dat alfalfa een van de allergezondste groenteplanten is die er bestaat? Het bevat heel veel vitaminen (B1, B2, B3, B6, B17, C, D, E, K, U) en mineralen (kalium, magnesium, calcium, fosfor, ijzer, selenium, zink, borium, silicium, chroom, kobalt, mangaan, molybdeen, natrium en aluminium).

Levenskracht

'Wat is natuur?' vraag ik aan de kinderen die tegenover mij aan de buitentafel zitten. Quinn steekt zijn hand omhoog. 'Natuur is leven,' zegt hij.

Deze ochtend is de aftrap van het nieuwe schooltuinseizoen en na een kort vragenrondje verbaas ik mij over de kennis die deze jonge kinderen al hebben. Ik hou mijn handen omhoog met in de linker een ei en in de rechter een boontje. 'Wat hebben deze twee dingen met elkaar te maken?' Deze keer steekt Reva haar vinger op en zegt: 'In de lente breekt het ei open en komt er een kuikentje uitgekropen en op hetzelfde moment breekt ook het boontje open waar een plantje uit groeit.'

Zo simpel kan het leven zijn. Om een boon of een zaadje te laten ontkiemen hebben we de vier elementen nodig: vuur (warmte), lucht (zuurstof), aarde (grond) en water. Samen zorgen zij voor het ontstaan van nieuw leven op aarde.

De schaal gaat rond en iedereen mag een handje vol snoepkiemen pakken. 'Je wordt er oersterk van,' zeg ik. In een mum van tijd is de schaal leeg.

